

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2018. gada 7. jūnijā *

Eiropas Savienības preču zīme – Atcelšanas process – Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – Grafiska preču zīme “Steirisches Kürbiskernöl” – Aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde – Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. pants, 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 55. panta 1. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 18. pants, 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 62. panta 1. punkts) – Preču zīmes faktiskā izmantošana – Izmantošana par preču zīmi

Lieta T-72/17

Gabriele Schmid, ar dzīvesvietu Halbenrainā [*Halbenrain*] (Austrija), ko pārstāv *B. Kuchar*, advokāts,
prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (EUIPO), ko pārstāv *D. Hanf*, pārstāvis,
atbildētājs,

otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark, Grāca [*Graz*] (Austrija), ko pārstāv *I. Hödl* un *S. Schoeller*, advokāti,

par prasību par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 7. decembra lēmumu lietā R 1768/2015-4 attiecībā uz atcelšanas procesu starp *G. Schmid* un *Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *S. Žervazoni* [*S. Gervasoni*], tiesneši *L. Madise* [*L. Madise*] un *R. da Silva Pasašs* [*R. da Silva Passos*] (referents),

sekretārs: *J. Plingerss* [*J. Plingers*], administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 3. februārī,

ņemot vērā EUIPO atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 19. aprīlī,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 13. aprīlī,

* Tiesvedības valoda – vācu.

ņemot vērā apsvērumus par pieteikumu par tiesvedības apturēšanu, kurus persona, kas iestājusies lietā, un prasītāja Vispārējās tiesas kancelejā attiecīgi iesniegušas 2017. gada 10. maijā un 11. maijā,

ņemot vērā 2017. gada 9. jūnija lēmumu noraidīt EUIPO iesniegto pieteikumu par tiesvedības apturēšanu,

pēc 2018. gada 25. janvāra tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 2007. gada 15. oktobrī persona, kas iestājusies lietā, *Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark* (Štīrijas Lauksaimniecības un mežsaimniecības reģionālā palāta, Austrija) ieguva Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojā (EUIPO) šādas grafiskas preču zīmes starptautisku reģistrāciju ar numuru 900100, kas attiecināta uz Eiropas Savienību:

- 2 Preces, uz kurām attiecas apstrīdētā preču zīme, ietilpst 29. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam: “Ķirbju sēklu eļļa, kas ražota saskaņā ar tehniskajām prasībām, kuras paredzētas [Komisijas Regulā (EK) Nr. 1263/96 (1996. gada 1. jūlijs), ar ko papildina pielikumu Regulai (EK) Nr. 1107/96 par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu reģistrāciju saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta Padomes Regulas (EEK) Nr. 2081/92 17. pantā (OV 1996, L 163, 19. lpp.)]”.
- 3 2013. gada 18. oktobrī prasītāja *Gabriele Schmid*, iesniedza EUIPO pieteikumu par apstrīdētās preču zīmes atcelšanu neizmantošanas dēļ saskaņā ar grozītās Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.) 51. panta 1. punkta a) apakšpunktu (tagad – Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.) 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts). Šajā pieteikumā prasītāja ir apgalvojusi, ka apstrīdētā preču zīme nav faktiski izmantota Eiropas Savienībā nepārtrauktā piecu gadu laikposmā saistībā ar precēm, kas ar to aptvertas.
- 4 2014. gada 24. februārī persona, kas iestājusies lietā, ir lūgusi noraidīt pieteikumu par atcelšanu, iesniedzot, lai pierādītu apstrīdētās preču zīmes faktisku izmantošanu, vairākus dokumentus (raksta, kuru persona, kas iestājusies lietā, iesniegusi Anulēšanas nodaļā, pielikumi A.1 līdz A.66).
- 5 Ar 2015. gada 8. jūlija lēmumu EUIPO Anulēšanas nodaļa pasludināja apstrīdēto preču zīmi par atceltu no 2013. gada 18. oktobra. Tā ir uzskatījusi, ka ar iesniegtajiem pierādījumiem nav pietiekami pierādīts apstrīdētās preču zīmes izmantošanas apjoms laikposmā, kuru tā ir ņēmusi vērā, proti, no 2008. gada 18. oktobra līdz 2013. gada 17. oktobrim. Pēc tās domām, iesniegtie rēķini attiecas vienīgi uz reklāmas

materiāliem un apmācību izmaksām, kas nepierāda preču pārdošanu. Anulēšanas nodaļa ir norādījusi, ka citos pielikumos nebija norādīts datums vai apstrīdētā preču zīme nebija atpazīstama un ka līdz ar to faktiskā izmantošana, kas būtu pienācīga preču zīmes tiesību uzturēšanai, nav pierādīta.

- 6 2015. gada 2. septembrī persona, kas iestājusies lietā, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu (tagad – Regulas 2017/1001 66.–71. pants), iesniedza EUIPO apelācijas sūdzību par Anulēšanas nodaļas lēmumu. Tā līdz ar savu rakstu, kurā izklāstīts tās apelācijas sūdzības EUIPO Apelācijas padomē pamatojums, iesniedza vairākus dokumentus, lai pierādītu apstrīdētās preču zīmes izmantošanas apjomu.
- 7 Ar 2016. gada 7. decembra lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) EUIPO Apelācijas ceturtā padome atcēla Anulēšanas nodaļas lēmumu. Tā būtībā ir secinājusi, ka apstrīdētās preču zīmes faktiskā izmantošana ir pierādīta.
- 8 Vispirms Apelācijas padome ir norādījusi, ka, lai noteiktu, vai apstrīdētā preču zīme ir faktiski izmantota saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punktu (tagad – Regulas Nr. 2017/1001 18. panta 1. punkts), pirmkārt, nav nozīmes tam, vai nosaukums “Steirisches Kürbiskernöl” ir aizsargāts kā aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde (AĢN) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1151/2012 (2012. gada 21. novembris) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV 2012, L 343, 1. lpp.) nozīmē. Otrkārt, tam, vai šis nosaukums ir aprakstoša norāde vai vispārīgs apzīmējums, nav nozīmes, lai noteiktu, vai ir notikusi šāda izmantošana (apstrīdētā lēmuma 17.–19. punkts).
- 9 Turpinājumā saistībā ar faktiskas izmantošanas pierādījumiem Apelācijas padome ir uzskatījusi, ka Anulēšanas nodaļa pareizi, pirmkārt, ir attiecinājusi pierādīšanas pienākumu saistībā ar izmantošanu, kas ir pienācīga, lai nodrošinātu preču zīmes īpašnieka tiesību uzturēšanu, un, otrkārt, ir ņēmusi vērā gan personas, kas iestājusies lietā, gan prasītājas iesniegtos pierādījumus, pilnībā ņemot vērā prasītājas un tā profesionālo pārstāvju veikto izklāstu (apstrīdētā lēmuma 21.–23. punkts). Apelācijas padome ir piebildusi, ka saistībā ar faktiem, kurus abi lietas dalībnieki uzskata par neapstrīdamiem, tie vairs nav ne jāpierāda lietas dalībniekiem, ne jāizvērtē Anulēšanas nodaļai (apstrīdētā lēmuma 25. un 26. punkts).
- 10 Visbeidzot, lai noteiktu, vai ir notikusi apstrīdētās preču zīmes izmantošana Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta nozīmē, Apelācijas padome ir konstatējusi, ka, tā kā strīds neattiecas uz apstrīdētās preču zīmes izmantošanas vietu, laikposmu un intensitāti, Anulēšanas nodaļai nebija jāizvērtē šie elementi, bet vienīgi tas, vai šāda izmantošana ir notikusi, pirmkārt, reģistrētā formā un, otrkārt, tā ir izmantota kā preču zīme (apstrīdētā lēmuma 26. punkts).
- 11 Šajā sakarā, pirmkārt, saistībā ar apstrīdētās preču zīmes izmantošanas formu Apelācijas padome ir norādījusi, ka reģistrētā forma ir atšķirusies no izmantotās formas. Tā ir uzsvērusi, ka izmantotās formas labās puses lejas daļā ir norādīta Savienības emblēma, kas ir norāde uz AĢN un Savienības līmenī sniegto aizsardzību attiecīgajām precēm (apstrīdētā lēmuma 36. un 37. punkts). Apelācijas padome ir piebildusi, ka, tā kā šāda norāde ir obligāta aizsargātajām precēm un tā kā šis apzīmējums arī varēja tikt novietots neatkarīgi no apstrīdētās preču zīmes, tas nekādi negroza apstrīdētās preču zīmes atšķirtspējīgos elementus (apstrīdētā lēmuma 38. un 39. punkts).
- 12 Otrkārt, saistībā ar izmantošanu par preču zīmi Apelācijas padome ir uzskatījusi, kas tas patiešām tā ir noticis (apstrīdētā lēmuma 41. punkts). Šajā ziņā tā ir uzskatījusi, ka tam, ka apstrīdētā preču zīme un ķirbju sēklu eļļas ražotāju preču zīmju izmantošana ir notikusi kombinēti, nav nozīmes. Tā ir uzsvērusi, ka etiķete ir bijusi novietota atšķirīgi saistībā ar katru eļļas ražotāju un ka vairāku etiķešu novietošana ir bijusi likumīga (apstrīdētā lēmuma 41. punkts). Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 42. punktā ir precizējusi, ka Regulas Nr. 207/2009 15. panta un 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta mērķis ir veicināt preču zīmes īpašnieku faktiski izmantot savu preču zīmi un neatspēkot reģistrācijas spēkā esamību. Tomēr Apelācijas padome ir uzskatījusi, ka Regulas Nr. 207/2009 15. pantā nav prasīts, ka

preču zīmes īpašniekam un preču faktiskajam ražotājam ir jābūt identiskiem, jo preču zīmes funkcija ir garantēt, ka preces, kas ar to tiek apzīmētas, ir ražotas viena uzņēmuma kontrolē (apstrīdētā lēmuma 42. punkts). Visbeidzot, Apelācijas padome ir piebildusi, ka nav nozīmes tam, kāda funkcija ir preču zīmes īpašniekam kā publisko tiesību personai ķirbju sēklu komercializēšanas ietvaros un tās veikto pārbaūžu efektivitātei, jo runa nav par kolektīvu preču zīmi (apstrīdētā lēmuma 42. punkts).

- 13 Līdz ar to Apelācijas padome ir pilnībā noraidījusi prasītājas iesniegto pieteikumu par apstrīdētās preču zīmes atcelšanu un piespriedusi tai atlīdzināt izdevumus.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 14 Prasības pieteikumā prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- grozīt apstrīdēto lēmumu un atzīt, ka personai, kas iestājusies lietā, ir beigušās tiesības attiecībā uz visām precēm;
 - pakārtoti, atcelt apstrīdēto lēmumu un nodot lietu atpakaļ *EUIPO*;
 - piespriest personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp *EUIPO* notikušajā procesā radušos izdevumus.
- 15 Tiesas sēdē prasītāja ir lūgusi atļauju grozīt savu prasījumu trešo daļu, lai Vispārējā tiesa piespriestu *EUIPO* atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tos, kas radušies procesā *EUIPO*.
- 16 *EUIPO* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- prasību noraidīt;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
 - apturēt tiesvedību līdz Tiesas galīgajam nolēmumam lietā C-689/15, *W. F. Gözze Frottierweberei un Gözze*.
- 17 Tiesas sēdē *EUIPO* iebilda pret to, ka prasītāja groza savu prasījumu trešo daļu.
- 18 Personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību un pilnībā atstāt spēkā apstrīdēto lēmumu;
 - gadījumā, ja Vispārējā tiesa apmierinātu prasītājas prasījumus un atceltu apstrīdēto lēmumu, nosūtīt lietu atpakaļ *EUIPO*, lai tas to izskatītu un pieņemtu jaunu lēmumu;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt personai, kas iestājusies lietā, radušos tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā *EUIPO*.
- 19 Ņemot vērā, ka ir pasludināts 2017. gada 8. jūnija spriedums *W. F. Gözze Frottierweberei un Gözze* (C-689/15, EU:C:2017:434), *EUIPO* lūgums par tiesvedības apturēšanu ar 2017. gada 9. jūnija lēmumu ir noraidīts.

Juridiskais pamatojums

Par pierādījumiem, kas pirmo reizi iesniegti tiesas sēdē

- 20 Prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, tiesas sēdē ir iesniegušas dokumentus, kuros ir ietverti pierādījumi, kas nav bijuši iesniegti EUIPO un kas pirmo reizi ir iesniegti Vispārējā tiesā. Tādējādi prasītāja ir iesniegusi *Oberlandesgericht Wien* (Vīnes apelācijas tiesa) 2017. gada 25. augusta sprieduma eksemplāru lietā, kas attiecas uz tiem pašiem lietas dalībniekiem kā šajā lietā. Savukārt persona, kas iestājusies lietā, ir iesniegusi dokumentu, kurā ir attēlota *Steirisches Kürbiskernöl ggA* interneta vietne.
- 21 Tomēr, neesot nepieciešamībai spriest par šo pierādījumu pierādījuma spēku, ir jākonstatē, ka tajos, kā tas ir norādīts iepriekš 20. punktā, ir ietverti jauni apstākļi un tie ir iesniegti novēloti.
- 22 No Vispārējās tiesas Reglamenta 85. panta 1. punkta izriet, ka pierādījumi un piedāvātie pierādījumi ir iesniedzami pirmajā procesuālā rakstu apmaiņā. Saskaņā ar Reglamenta 85. panta 3. punktu puses izņēmuma kārtā var sniegt papildu pierādījumus vai izteikt pierādījumu piedāvājumus pirms tiesvedības mutvārdu daļas pabeigšanas vai pirms Vispārējās tiesas lēmuma izlemt lietu bez tiesvedības mutvārdu daļas ar nosacījumu, ka kavēšanās šo ziņu iesniegšanā ir attaisnota.
- 23 Tomēr šajā lietā šo pierādījumu iesniegšana tiesas sēdē notika novēloti šo tiesību normu nozīmē. Tā kā prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, nav iesniegušas attaisnojumu šo pierādījumu novēlotai iesniegšanai, tie ir jānoraida kā nepieņemami saskaņā ar Reglamenta 85. panta 1. un 3. punktu, un tas tā ir it īpaši tāpēc, ka šie pierādījumi nav iekļauti Apelācijas padomē notikušā procesa lietas materiālos, un Vispārējās tiesas uzdevums nav pārskatīt faktiskos apstākļus, ņemot vērā dokumentus, kas tai tiek iesniegti pirmo reizi (skat. spriedumu, 2017. gada 22. jūnijs, *Biogena Naturprodukte/EUIPO* (“ZUM Wohl”), T-236/16, EU:T:2017:416, 21. punkts un tajā minētā judikatūra).

Par lietas būtību

- 24 Vispirms ir jāuzskata, ka ar savu pirmo prasījumu, kas norādīts prioritāri, prasītāja lūdz Vispārējo tiesu grozīt apstrīdēto lēmumu un pasludināt apstrīdēto preču zīmi par atceltu. Ar savu otro prasījumu, kas norādīts pakārtoti, prasītāja lūdz atcelt apstrīdēto lēmumu.
- 25 Tomēr saistībā ar prasījumiem veikt grozīšanu no pastāvīgās judikatūras izriet, ka grozīšanas tiesību īstenošana principā ir veicama vienīgi situācijās, kurās Vispārējā tiesa pēc Apelācijas padomes veiktā vērtējuma pārbaudes, pamatojoties uz konstatētajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, var noteikt, kāds lēmums Apelācijas padomei bija jāpieņem (spriedums, 2011. gada 5. jūlijs, *Edwin/ITSB*, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 72. punkts).
- 26 Vispārējā tiesa uzskata, ka tādējādi ir jāveic Apelācijas padomes sniegtā vērtējuma pārbaude un ka tas liek analizēt, pirmkārt, prasītājas iesniegtos pamatus, ar kuriem tā vēlas panākt apstrīdētā lēmuma atcelšanu, un, otrkārt, analizēt prasījumus grozīt apstrīdēto lēmumu.

Par prasītājas iesniegtajiem prasījumiem veikt atcelšanu

- 27 Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza vienu pamatu, ar kuru tiek apgalvots Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta, 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 55. panta 1. punkta (tagad – Regulas 2017/1001 62. panta 1. punkts) pārkāpums.

- 28 Prasītāja apgalvo, ka, pirmkārt, apstrīdētā preču zīme nav tikusi izmantota kā izcelsmes norāde, proti, kā preču zīme, kas garantē gala patērētājam vai lietotājam preces izcelsmes identitāti, ļaujot nošķirt preces, kuras aptver apstrīdētā preču zīme, no precēm, kuras aptver tā pati preču zīme, bet kuras nāk no cita uzņēmuma; otrkārt, Apelācijas padome nav izvērtējusi, kā patērētāji uztver apzīmējumu; treškārt, apstrīdētā preču zīme ir izmantota vienīgi kā kvalitātes norāde un vispārīgs apzīmējums un, ceturtkārt, apstrīdētās preču zīmes izmantošana ir maldinoša attiecībā pret mērķauditoriju.
- 29 Konkrēti, prasītāja uzskata, ka jautājums, vai apstrīdēto preču zīmi konkrētā sabiedrības daļa uztver kā izcelsmes norādi, kas ļauj nošķirt preces, kuras aptver apstrīdētā preču zīme, no precēm, kuras aptver tā pati preču zīme, bet kuras nāk no cita uzņēmuma, ir jāizvērtē attiecīgās preču zīmes faktiskas izmantošanas juridiskā vērtējuma ietvaros. Tomēr šajā lietā Apelācijas padome neesot pietiekami izvērtējusi šo jautājumu, jo Apelācijas padome ir īsumā pieminējusi tās izmantošanu par preču zīmi vienīgi divos apstrīdētā lēmuma punktos, proti, 41. un 42. punktā, apgalvojot, ka apzīmējums uz ķirbju sēklu eļļas pudelēm ir izmantots atšķirtspējīgi.
- 30 Turklāt prasītāja apgalvo, ka Apelācijas padome ir nepareizi uzskatījusi, ka, lai būtu notikusi izmantošana par preču zīmi, ir pietiekami, ka preces ir saražotas viena uzņēmuma kontrolē. Šajā sakarā prasītāja norāda, ka Apelācijas padome nav izvērtējusi jautājumu, kā patērētāji ir uztvēruši apstrīdēto preču zīmi. Tā uzskata, ka vidusmēra patērētājs neatpazīst šo apzīmējumu kā preču zīmi, bet gan vienīgi kā kvalitātes norādi un vispārīgu apzīmējumu, uz ko attiecas Regula Nr. 1263/96.
- 31 Tādējādi prasītāja uzskata, ka Apelācijas padome nav pārbaudījusi, vai patērētāji uztver šo apzīmējumu kā preču zīmi, kas norāda izcelsmi, un vai viņi to atšķir no citu ražotāju precēm, kuri to ražošanas ietvaros arī ir ievērojuši Regulas Nr. 1263/96 prasības un kuri arī ir bijuši tiesīgi saukt savu preci par “Steirisches Kürbiskernöl ggA” (Štīrijas ķirbju sēklu eļļa AGN).
- 32 Šajā sakarā prasības pieteikumā prasītāja uzsver, ka no ģenerālvokāta M. Vatelē [*M. Wathélet*] secinājumiem lietā *W. F. Gözze Frottierweberei un Gözze* (C-689/15, EU:C:2016:916) izriet, ka kvalitātes apliecinājumam ir obligāti jāatbilst preču zīmes izcelsmes norādes funkcijai, lai tās īpašnieks varētu pretendēt uz ekskluzīvo tiesību, kas tam piešķirtas ar Regulas Nr. 207/2009 9. pantu (tagad – Regulas 2017/1001 9. pants), izmantošanu. Tādējādi, ja individuālā preču zīme tiek izmantota kā kvalitātes apliecinājums, tā tiek izmantota veidā, ar kuru tiek uzturētas ekskluzīvās tiesības, vienīgi tad, ja šis kvalitātes apliecinājums ir ne tikai norāde par preces kvalitāti, bet arī vienlaicīgi izcelsmes norāde (šajā nozīmē skat. ģenerālvokāta M. Vatelē secinājumus lietā *W. F. Gözze Frottierweberei un Gözze* (C-689/15, EU:C:2016:916, 46. un 47. punkts). Tiesas sēdē prasītāja, aicināta paust savu nostāju par 2017. gada 8. jūnija sprieduma *W. F. Gözze Frottierweberei un Gözze* (C-689/15, EU:C:2017:434), kas pasludināts šīs lietas rakstveida procesa laikā, atbilstīgumu, ir uzskatījusi, ka minētais spriedums attiecas uz šo lietu.
- 33 Šajā lietā prasītāja uzskata, ka Apelācijas padome nav izvērtējusi, vai attiecīgās preču zīmes faktiskā izmantošana ir atbildusi izcelsmes norādes pamatfunkcijai. Attiecīgā preču zīme neesot saistīta ar izcelsmes norādi, bet gan vienīgi ar preces kvalitātes norādi, kas garantē, ka tās raksturs un kvalitāte atbilst Savienības tiesību prasībām, un to sabiedrība tā uztverot.
- 34 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus.
- 35 Vispirms *EUIPO* uzskata, ka, tā kā apstrīdētā preču zīme ir reģistrēta, pastāv prezumpcija par tās juridisko esamību spēkā, kas var tikt atspēkota saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu (tagad – Regulas 2017/1001 59. panta 1. punkta a) apakšpunkts) vienīgi ar spēkā neesamības atzīšanas procesu. Taču atcelšanas process, kas sākts šajā lietā, neesot paredzēts, lai izvērtētu reģistrētas preču zīmes juridisko spēkā esamību. Līdz ar to šajā lietā apstrīdētajai preču zīmei ir jāatzīst noteiktas pakāpes atšķirtspēja, izvērtējot tās izmantošanas raksturu.

- 36 Turpinājumā, tas, ka apstrīdētā preču zīme ir izmantota tāda, kāda tā ir reģistrēta, lai apzīmētu ar to aizsargātās preces, principā liecinot par tās izmantošanu par preču zīmi. Esot jānošķir, no vienas puses, atcelšanas process, kurā tiek izvērtētā reģistrētās preču zīmes izmantošana, un, no otras puses, spēkā neesamības atzīšanas process, kas ir paredzēts, lai atkārtoti izvērtētu tās atšķirtspēju (kas eventuāli iegūta izmantošanas rezultātā) un tās spēju tikt reģistrētai kā preču zīmei.
- 37 Visbeidzot, pirmkārt, *EUIPO* uzskata, ka individuālās preču zīmes papildus to pamatfunkcijai norādīt aptverto preču komerciālo izcelsmi var arī nodrošināt kvalitātes norādes funkciju. Precīzāk, runājot par AĢN, tās pamatfunkcija ietver ģeogrāfiskās izcelsmes un īpašību, kas attiecināmas uz dažādu ražotāju, kuri nav savstarpēji ekonomiski saistīti, preču izcelsmi, norādīšanu. Tā arī neļaujot preces, kuru aptver sertifikācijas zīme, patērētājam nošķirt ar to aptvertās preces no citu ražotāju precēm. Līdz ar to, ja individuāla preču zīme tiek izmantota vienīgi kā AĢN, tā neesot šīs individuālās preču zīmes izmantošana par preču zīmi.
- 38 Otrkārt, *EUIPO* uzskata, ka jautājums, vai individuāla preču zīme ir faktiski izmantota konkrētajā tirgū, ir jābalsta uz to, kā konkrētā sabiedrība uztver attiecīgās preces, ņemot vērā visus konkrētās lietas apstākļus. Šajā sakarā ir jāņem vērā apzīmējuma konfigurācija un aptvertās preces pasniegšana, ieskaitot citu apzīmējumu izvietojumu uz preces. Šajā sakarā *EUIPO* tiesas sēdē ir norādījis, ka apstrīdētā preču zīme ir bijusi izvietota uz precēm dominējoši. Tas, kā konkrētais patērētājs uztver preču zīmi, esot atkarīgs arī, pirmkārt, no uzņēmumu, kuri ir tiesīgi izmantot preču zīmi, skaita un, otrkārt, no preču zīmes reklamēšanas veida. Tādējādi šajā lietā tā esot tikusi izmantota kā preču zīme atbilstoši apstrīdētā lēmuma 41. punktā norādītajam pamatojumam.
- 39 Tiesas sēdē *EUIPO* ir norādījis, ka pēc 2017. gada 8. jūnija sprieduma *W. F. Gözze Frottierweberei un Gözze* (C-689/15, EU:C:2017:434) noteicošais kritērijs, lai izvērtētu preču zīmes kā individuālas preču zīmes izmantošanu, ir tāds, vai preču zīme garantē, ka preces nāk no viena konkrēta uzņēmuma, pat ja attiecīgā preču zīme var izpildīt citas funkcijas.
- 40 Persona, kas iestājusies lietā, vispirms uzsver, ka ir pretrunīgi apgalvot atšķirtspējīgas izmantošanas neesamību, lai gan preču zīmes faktiskā izmantošana saistībā ar attiecīgajām precēm netiek apstrīdēta. Šajā lietā faktiskā izmantošana esot pierādīta gan ar pierādījumiem, ko tā ir iesniegusi, gan ar tiem, kurus iesniegušas trešās personas, proti, apvienība *Gemeinschaft Steirisches Kürbiskernöl*.
- 41 Persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka apstrīdētā preču zīme vienlaicīgi ir gan preču zīme, gan kvalitātes apliecinājums. Šajā sakarā tā uzsver, ka arī ražotāju apvienības var iesniegt pieteikumu reģistrēt savu preču zīmi. Tā tomēr tikšot uztverta kā preces kvalitātes apliecinājums, kas apliecina, ka ražotājs ir ievērojis ražošanas specifikācijas.
- 42 Šajā ziņā saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punktu no pastāvīgās judikatūras izriet, ka preču zīme ir “faktiski izmantota” šīs tiesību normas nozīmē, ja tā ir lietota atbilstoši tās pamata funkcijai, proti, garantēt to preču vai pakalpojumu izcelsmes identitāti, attiecībā uz ko tā ir reģistrēta, lai radītu vai saglabātu šo preču vai pakalpojumu noietu, izslēdzot simboliska rakstura izmantošanu, kuras vienīgais mērķis ir saglabāt ar preču zīmi piešķirtās tiesības (spriedums, 2003. gada 11. marts, *Ansul*, C-40/01, EU:C:2003:145, 43. punkts; skat. arī spriedumu, 2017. gada 8. jūnijs, *W. F. Gözze Frottierweberei un Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 43 Tomēr ar to, ka preču zīme ir izmantota, lai radītu vai saglabātu šo izstrādājumu vai pakalpojumu noietu, kuru dēļ tā ir tikusi reģistrēta, nevis tikai lai saglabātu ar šo preču zīmi piešķirtās tiesības, nav pietiekami, lai konstatētu “faktisku izmantošanu” Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta izpratnē. Ir noteikti nepieciešams arī tas, lai šī preču zīme tiktu izmantota atbilstoši preču zīmes pamata funkcijai (spriedums, 2017. gada 8. jūnijs, *W. F. Gözze Frottierweberei un Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, 39. un 40. punkts).

- 44 Attiecībā uz individuālām preču zīmēm – šī pamata funkcija ir garantēt patērētājam vai galalietotājam preces vai pakalpojuma, kas ar to apzīmēti, izcelsmes identitāti, ļaujot šim patērētājam vai šim lietotājam šo precī vai šo pakalpojumu bez sajaukšanas iespējas atšķirt no citas izcelsmes precēm un pakalpojumiem. Lai preču zīme varētu pildīt šo lomu – būt pamatelementam netraucētas konkurences sistēmā, kuru Līgumā ir paredzēts iedibināt un saglabāt –, tai ir jāgarantē, ka visas preces vai pakalpojumi, kas ar to apzīmēti, ir ražoti vai piegādāti viena uzņēmuma kontrolē, kurš var būt uzskatāms par atbildīgu par to kvalitāti (skat. spriedumu, 2017. gada 8. jūnijs, *W. F. Gözze Frottierweberei un Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 45 Vajadzība Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta piemērošanā pēc izmantošanas atbilstīgi izcelsmes norādes pamata funkcijai nozīmē to, ka, lai arī, protams, preču zīme var tikt izmantota atbilstīgi citām funkcijām, proti, funkcijai garantēt šīs preces vai šī pakalpojuma kvalitāti vai saziņas, investīciju vai reklāmas funkcijai, uz to tomēr attiecas šajā regulā paredzētās sankcijas, ja piecu gadu laikā bez pārtraukuma tā nav tikusi izmantota atbilstīgi tās pamata funkcijai. Šādā gadījumā preču zīmes īpašnieka tiesības saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunktu ir jāatzīst par atceltām, izņemot, ja viņš var atsaukties uz pamatotiem iemesliem, kas viņu ir atturējuši preču zīmi izmantot tās pamata funkcijas nodrošināšanai (skat. spriedumu, 2017. gada 8. jūnijs, *W. F. Gözze Frottierweberei un Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 46 Tieši šo iepriekš izklāstīto principu kontekstā ir jāizvērtē, vai AĢN, kas ir reģistrēta kā individuāla preču zīme, izmantošana var tikt uzskatīta par izmantošanu atbilstīgi preču zīmes pamata funkcijai.
- 47 Šajā sakarā saistībā ar tādu AĢN, par kādu ir runa šajā lietā, saskaņā ar Regulas Nr. 1151/2012 5. panta 2. punktu “ģeogrāfiskās izcelsmes norāde” identificē produktu, kura:
- “a) izcelsme ir reģionā vai valstī, vai konkrētā vietā;
- b) konkrētā kvalitāte, reputācija vai cita īpašība ir galvenokārt saistāma ar tā ģeogrāfisko izcelsmi;
- un
- c) vismaz viens ražošanas posms notiek definētajā ģeogrāfiskajā apgabalā.”
- 48 No judikatūras izriet, ka, ja individuālas preču zīmes izmantošana, kas apstiprina ģeogrāfisko izcelsmi un dažādu ražotāju preču īpašības, kas attiecināmas uz šo izcelsmi, patērētājiem negarantē, ka šīs preces vai pakalpojumi nāk tikai no viena konkrēta uzņēmuma, kura kontrolē tie tiek ražoti vai sniegti un kuram tādējādi var tikt noteikta atbildība par minēto preču vai pakalpojumu kvalitāti, šāda izmantošana nav atbilstīga izcelsmes norādes funkcijai (pēc analogijas skat. spriedumu, 2017. gada 8. jūnijs, *W. F. Gözze Frottierweberei un Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, 45. punkts).
- 49 Individuālas preču zīmes pamata funkcijai neatbilstīga izmantošana ir tad, ja tās piestiprināšana izstrādājumiem ir vienīgi šo preču ģeogrāfiskās izcelsmes un īpašību, kas attiecas uz šo attiecīgo preču izcelsmi, apliecinājums, nevis arī garantija, ka preces piedāvā tikai viens uzņēmums, kura kontrolē tās tiek ražotas un kuram var tikt noteikta atbildība par to kvalitāti (pēc analogijas skat. spriedumu, 2017. gada 8. jūnijs, *W. F. Gözze Frottierweberei un Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, 46. punkts).
- 50 Šajā lietā no Vispārējā tiesā iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka persona, kas iestājusies lietā, proti, apstrīdētās preču zīmes īpašniece, ir publisko tiesību organizācija. Tā ir noslēgusi licences līgumu ar apvienību *Gemeinschaft Steirisches Kürbiskernöl*. Saskaņā ar šī līguma noteikumiem šī apvienība kā ekskluzīvais licenciāts atļauj saviem dalībniekiem izmantot apstrīdēto preču zīmi. Vienīgi šīs apvienības dalībniekiem, kuriem ir saistošs “kontroles līgums”, ir tiesības izmantot apstrīdēto preču zīmi. Saskaņā ar apvienības *Gemeinschaft Steirisches Kürbiskernöl* statūtu 2. pantu tās mērķis tostarp ir “aizsargāt

savu dalībnieku intereses saistībā ar Eiropas Komisijas nodrošinātās ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības īstenošanu saistībā ar Štīrijas ķirbju sēkļu eļļu [...] un atbalstīt savus dalībniekus Štīrijas ķirbju sēkļu eļļas komercializēšanā, nodrošinot atbilstošās mārketinga un publisko attiecību aktivitātes”.

- 51 No tā izriet, ka šī apvienība, kā to tiesas sēdē ir izskaidrojusi persona, kas iestājusies lietā, kontrolē, kā tās dalībnieku preces tiek ražotas. Tomēr apvienība nav iesaistīta tās dalībnieku preču ražošanā un nav arī atbildīgā par šīm precēm (pēc analogijas skat. spriedumu, 2017. gada 8. jūnijs, *W. F. Gözze Frottierweberei un Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, 48. punkts). Tādējādi persona, kas iestājusies lietā un kas ir noslēgusi licences līgumu ar šo apvienību, pati nav iesaistīta šo preču ražošanā un nav atbildīga par tām.
- 52 Šai sakarā ir svarīgi preču zīmes pamata funkciju nejaukt ar citām tās funkcijām, kas atgādinātas šī sprieduma 45. punktā un kas attiecīgā gadījumā var tikt nodrošinātas ar preču zīmi, piemēram, funkcija garantēt attiecīgās preces kvalitāti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 8. jūnijs, *W. F. Gözze Frottierweberei un Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, 44. punkts) vai norādīt tās ģeogrāfisko izcelsmi. Kā to ir apgalvojusi prasītāja, un to ir apstiprinājis EUIPO tiesas sēdē, un kā tas ir atgādināts iepriekš 44., 48. un 49. punktā, individuālā preču zīme izpilda izcelsmes norādes funkciju, ja tās izmantošana patērētājiem garantē, ka ar to apzīmētos izstrādājumus piedāvā tikai viens uzņēmums, kura kontrolē šie izstrādājumi tiek ražoti un kuram var tikt noteikta atbildība par šo izstrādājumu kvalitāti. Šajā lietā apstrīdētās preču zīmes izmantošana nav veikta saskaņā ar šādu izcelsmes norādes funkciju.
- 53 Protams, kā to persona, kas iestājusies lietā, un eksperts, kas tai ir palīdzējis, ir norādījuši tiesas sēdē, apvienība *Gemeinschaft Steirisches Kürbiskernöl* kontrolē ķirbju sēkļu eļļas ražošanu, lai pārbaudītu, vai attiecīgā prece tiek ražota atbilstoši noteiktām specifikācijām, un šo specifikāciju ievērošanu kontrolē valsts akreditēta iestāde. Tiesas sēdē persona, kas iestājusies lietā, ir uzstājusi uz to, ka, pretēji apstākļiem lietā, kurā ir pasludināts 2017. gada 8. jūnija spriedums *W. F. Gözze Frottierweberei un Gözze* (C-689/15, EU:C:2017:434), apvienība ir veikusi pilnīgu ražošanas procesu kontroli, ietverot visas ražošanas stadijas; tas nošķir pašlaik izskatāmo lietu no minētās lietas, jo pēdējā minētajā lietā attiecīgā apvienība ir veikusi kontroli vienīgi saistībā ar izejvielu, proti, kokvilnas šķiedru. Tomēr ir jāuzsver, ka ar šādiem apstākļiem netiek atspēkoti iepriekš 51. un 52. punktā norādītie vērtējumi, jo šie apstākļi ļauj apstrīdētajai preču zīmei īstenot funkciju saistībā ar preču kvalitātes kontroli ražošanas procesā, bet neļauj to veikt saistībā ar ražotāja identificēšanu.
- 54 Turklāt izmantotāja publisko vai privāto tiesību personas statusam nav nozīmes, lai noteiktu, vai ir veikta apstrīdētās preču zīmes faktiskā izmantošana Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta nozīmē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 9. decembris, *Verein Radetzky-Orden*, C-442/07, EU:C:2008:696, 17. un 24. punkts). Turklāt faktisku izmantošanu var veikt gan preču zīmes īpašnieks, gan trešās personas, kam ir atļauts izmantot šo preču zīmi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2003. gada 11. marts, *Ansul*, C-40/01, EU:C:2003:145, 37. punkts). Tomēr, kā tas ir atgādināts iepriekš 44. punktā, ar apstrīdētās individuālās preču zīmes izmantošanu ir jāgarantē, ka visi ar to apzīmētie izstrādājumi vai pakalpojumi tiek ražoti vai sniegti tikai viena uzņēmuma kontrolē, kuram var tikt noteikta atbildība par to kvalitāti, bet šajā lietā tas tā nav.
- 55 No tā izriet, ka Apelācijas padome, apstrīdētā lēmuma 42. punktā uzskatot, pirmkārt, ka Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punktā nav prasīts, lai gala klients varētu no attiecīgā apzīmējuma izmantošanas izsecināt apstrīdētās preču zīmes ražotāja identitāti, un, otrkārt, ka ir pietiekami, ka preču zīmes īpašnieks īsteno kontroli, lai nodrošinātu, ka visas preces, kas ir marķētas ar šo preču zīmi, ir ražotas viena uzņēmuma kontrolē, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
- 56 Šajā sakarā, pirmkārt, no ķirbju sēkļu eļļas pudeļu reprodukcijām un reklāmas dokumentiem, kuri pievienoti personas, kas iestājusies lietā, rakstam EUIPO Anulēšanas nodaļā un kas ir norādīti šī raksta pielikumos A.1 līdz A.66, un, otrkārt, no skaidrojumiem, kuri sniegti tiesas sēdē Vispārējā tiesā, izriet,

ka apstrīdētā preču zīme pati par sevi nekādi nenorāda uz noteiktu ražotāju vai preču zīmes īpašnieku un ka tā ļauj vienīgi norādīt attiecīgās preces ģeogrāfisko izcelsmi un īpašības. Līdz ar to ir jāuzskata, ka apstrīdētās preču zīmes izmantošana neļauj nošķirt uzņēmuma preces, kas aptvertas ar šo preču zīmi, no precēm, kuras aptver šī pati preču zīme, taču kuras nāk no citiem uzņēmumiem.

- 57 Šāds vērtējums nav atspēkots ar to, ka apvienības *Gemeinschaft Steirisches Kürbiskernöl* dalībniekiem ir jāizvieto uz savām ķirbju sēklu eļļas pudelēm vinjetes ar kontroles numuriem. Šajā sakarā tiesas sēdē persona, kas iestājusies lietā, ir detalizēti izklāstījusi kontroles numuru sistēmu, ar kuras palīdzību patērētājs var šīs apvienības interneta vietnē uzzināt detalizētu informāciju par attiecīgo precī, tādas kā tās komerciālā izcelsme, sēklu ražas novākšanas datums un pudeles tilpums. Tādējādi, pamatojoties uz 2011. gada 22. septembra spriedumu *Interflora* un *Interflora British Unit* (C-323/09, EU:C:2011:604), persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka samērā informēts, uzmanīgs un apdomīgs vidusmēra patērētājs ir spējīgs uzzināt, ka apstrīdēto preču zīmi izmanto vienīgi apvienības dalībnieki.
- 58 Tomēr papildus tam, ka šie elementi ir atzīti par nepieņemamiem (skat. iepriekš 23. punktu), tie neļauj atspēkot secinājumu, ka apstrīdētās preču zīmes izmantošana negarantē, ka ar to apzīmētās preces piedāvā tikai viens uzņēmums, kura kontrolē tās tiek ražoti un kuram var tikt noteikta atbildība par šo preču kvalitāti. Etiķete, kas iesniegta tiesa sēdē un kas izvietota uz pudeles kakliņa, ir pievienota ražotāja nosaukumam, kas ir skaidri norādīts uz pudeles galvenās daļas.
- 59 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, prasītāja pamatoti apgalvo, ka Apelācijas padome ir pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punktu.
- 60 Tā kā prasītājas izvirzītais viens pamats ir pamatots, apstrīdētais lēmums ir jāatceļ.

Par prasītājas iesniegtajiem prasījumiem veikt grozīšanu

- 61 Saistībā ar prasījumu, ar kuru tiek lūgts, lai Vispārējā tiesa grozītu apstrīdēto lēmumu un atceltu apstrīdēto preču zīmi, ir jānorāda, ka prasītāja lūdz Vispārējo tiesu pieņemt lēmumu, kurš, pēc tās domām, būtu bijis jāpieņem *EUIPO*, proti, lēmumu, ar kuru tiek konstatēts, ka apstākļi, lai atceltu reģistrācijai pieteikto preču zīmi, ir izpildīti šajā lietā. Tādējādi prasītāja lūdz grozīt apstrīdēto lēmumu, kā tas ir paredzēts Regulas Nr. 207/2009 65. panta 3. punktā (tagad – Regulas 2017/1001 72. panta 3. punkts).
- 62 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Vispārējai tiesai atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 65. panta 3. punktam atzītās grozīšanas pilnvaras nepiešķir tai pilnvaras veikt vērtējumu, attiecībā uz kuru apelācijas padome vēl nav paudusi nostāju. Kā tas ir atgādināts iepriekš 25. punktā, līdz ar to [lēmumu] grozīšanas pilnvaru īstenošana principā ir veicama vienīgi situācijās, kurās Vispārējā tiesa pēc apelācijas padomes veiktā vērtējuma pārbaudes, pamatojoties uz konstatētajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, var noteikt, kāds lēmums apelācijas padomei bija jāpieņem (spriedums, 2011. gada 5. jūlijs, *Edwin/ITSB*, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 72. punkts).
- 63 Izskatāmajā lietā ir jāsecina, ka nosacījumi Vispārējās tiesas grozīšanas pilnvaru īstenošanai nav izpildīti.
- 64 Ir jānorāda, ka prasītāja savā prasības pieteikumā norāda pamatojumu, kādēļ tā uzskata, ka personas, kas iestājusies lietā, pielikumi A.1 līdz A.74, kas iesniegti *EUIPO*, neļauj pierādīt apstrīdētās preču zīmes faktisku izmantošanu. Šķiet, ka persona, kas iestājusies lietā, lūdz Vispārējo tiesu, lai noraidītu šo prasību, ņemt vērā gan pielikumus A.1 līdz A.66, kas iesniegti Anulēšanas nodaļā, gan pielikumus A.67 līdz A.74, kurus tā ir iesniegusi Apelācijas padomē, lai pierādītu šādu apstrīdētās preču zīmes izmantošanu.

- 65 Taču no apstrīdētā lēmuma 15. punkta izriet, ka, lai pierādītu apstrīdētās preču zīmes faktisku izmantošanu, Apelācijas padome ir vienīgi pamatojusies uz pielikumiem, kas iesniegti Anulēšanas nodaļā, proti, pielikumiem A.1 līdz A.66. Savukārt no apstrīdētā lēmuma 16. punkta izriet, ka Apelācijas padome nav uzskatījusi par nepieciešamu izvērtēt papildu dokumentus, kurus persona, kas iestājusies lietā, iesniegusi kā pielikumus A.67 līdz A.74.
- 66 Tomēr nav izslēgts, ka pierādījumi, kas ietverti pielikumos A.67 līdz A.74, ja Apelācijas padome tos uzskatītu par pieņemamiem, varētu būt noderīgi, lai izvērtētu apstrīdētās preču zīmes faktiskas izmantošanas esamību. Tā kā Apelācijas padome nav izvērtējusi visus pierādījumus, kas iesniegti administratīvā procesā, Vispārējā tiesai tie nav jāizvērtē pirmo reizi un līdz ar to nav jāapmierina prasījums grozīt apstrīdēto lēmumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 5. jūlijs, *Edwin/ITSB*, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 72. punkts).
- 67 Ņemot vērā iepriekš minēto, prasītājas prasība grozīt apstrīdēto lēmumu ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 68 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.
- 69 Prasības pieteikumā prasītāja ir lūgusi, lai personai, kas iestājusies lietā, tiktu piespriests atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Tiesas sēdē prasītāja ir lūgusi Vispārējo tiesu piespriest atlīdzināt tiesāšanās izdevumus *EUIPO*, nevis personai, kas iestājusies lietā. *EUIPO* iebilda pret šo lūgumu.
- 70 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tas, ka lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs, ir vienīgi tiesas sēdē lūdzis piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, neliedz apmierināt šo lūgumu (skat. spriedumus, 2007. gada 12. septembris, *Conorzio per la tutela del formaggio Grana Padano/ITSB – Biraghi* (“GRANA BIRAGHI”), T-291/03, EU:T:2007:255, 92. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2015. gada 7. maijs, *Cosmowell/ITSB – Haw Par* (“GELENKGOLD”), T-599/13, EU:T:2015:262, 86. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 71 Tā kā *EUIPO* spriedums galvenokārt ir nelabvēlīgs, tam ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus atbilstoši prasītājas prasījumiem, kas iesniegti tiesas sēdē. Saskaņā ar Reglamenta 138. panta 3. punktu persona, kas iestājusies lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.
- 72 Turklāt ar prasījumiem, kas iesniegti tiesas sēdē, prasītāja ir lūgusi, lai *EUIPO* tiktu piespriests atlīdzināt izdevumus, kas tai radušies šajā birojā.
- 73 Šajā sakarā Apelācijas padomei, ņemot vērā šo spriedumu, būs jālemj par izdevumiem, kas saistīti ar šo procesu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 5. decembris, *Conorzio vino Chianti Classico/ITSB – FFR* (“F.F.R.”), T-143/11, nav publicēts, EU:T:2012:645, 74. punkts un tajā minētā judikatūra).

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

nospiež:

- 1) **Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 7. decembra lēmumu lietā R 1768/2015-4.**
- 2) **Prasību pārējā daļā noraidīt.**
- 3) **EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina *Gabriele Schmid* tiesāšanās izdevumus.**
- 4) ***Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Gervasoni

Madise

da Silva Passos

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2018. gada 7. jūnijā.

[Paraksti]